

ตะโกพนม

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Diospyros castanea* Fletcher

ชื่อพื้นเมือง หมากก่อน (นครราชสีมา); กะละมັก (กาญจนบุรี, ราชบุรี); ตะโกพนม (ทั่วไป); มะด้ามหมุย, มะดำ (ภาคเหนือ); มะตับหมาก (เชียงใหม่, ลำพูน); หนังกดำ, หลังกดำ (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ชื่อวงศ์ EBENACEAE

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น ตะโกพนมเป็นไม้ต้นขนาดกลาง สูง 10–15 เมตร ต้นเล็กมักคดงอ ต้นโตค่อนข้างเปลาตรง เปลือกต้นแตกเป็นสะเก็ดสีเทาปนดำ เปลือกในสีน้ำตาล กระพี้สีน้ำตาลอ่อน แก่นสีน้ำตาลเข้ม

ใบ ใบเดี่ยว เรียงสลับรูปไข่หรือรูปรี ปลายใบแหลม ผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน ดอก ออกดอกเป็นช่อแบบช่อกระจุก ออกดอกเดือนมกราคม – มีนาคม

ผล ผลกลมรี มีหลายเมล็ด ผิวหนา แข็ง เกลี้ยง หรือมีขนนุ่มตอนใกล้โคนผล ปลายผลเป็นติ่งหนามแหลมสั้น ๆ ขั้วผลมีกลีบเลี้ยงติดกัน 3 กลีบ ออกผลเดือนมีนาคม – พฤษภาคม

แหล่งที่พบ ป่าเต็งรัง

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ชอบแสงแดดจัด ขึ้นได้ดีในดินแทบทุกชนิด

ฤดูกาลใช้ประโยชน์ ฤดูฝน

ส่วนที่ใช้เป็นอาหาร เมล็ดอ่อน และผลสุก รับประทานได้

รส ผาตุ้ม

การขยายพันธุ์ เพาะเมล็ด